

культурних і організаційних змін в компанії. Важливу роль відіграє також співпраця з надійними партнерами та розробка ефективної екосистеми інновацій.

Діджиталізація бізнес-процесів перетворила спосіб ведення бізнесу, надаючи підприємствам нові інструменти для оптимізації роботи, підвищення ефективності та забезпечення кращого обслуговування клієнтів. Впровадження цифрових технологій дозволило компаніям стати більш гнучкими та адаптивними до змінних умов ринку.

Майбутнє діджиталізації бізнес-процесів надзвичайно перспективне і передбачає ще більш глибоку інтеграцію технологічних інновацій в усі аспекти діяльності компаній. Розвиток штучного інтелекту та машинного навчання, зокрема, обіцяє революціонізувати автоматизацію, роблячи бізнес-процеси ще більш ефективними та знижуючи витрати. Блокчейн може забезпечити вищий рівень безпеки та прозорості у фінансових операціях та ланцюгах поставок. Водночас, Інтернет речей (IoT) відкриє нові можливості для збору даних та управління ресурсами, значно підвищуючи продуктивність і оптимізуючи використання активів. Ключовим фактором успіху в цьому контексті стане здатність компаній адаптуватися до швидких змін та впровадження інновацій, водночас забезпечуючи захист і безпеку даних. Очікується, що компанії продовжуватимуть інвестувати в розвиток внутрішніх ІТ-інфраструктур та навчання персоналу для роботи з новітніми технологіями. Однак, поряд з технологічним прогресом, важливим аспектом стане розробка етичних норм і правил використання цифрових технологій, а також регуляторних механізмів, які зможуть забезпечити захист прав споживачів і приватності даних.

У підсумку, майбутнє діджиталізації бізнес-процесів виглядає обнадійливо, відкриваючи перед підприємствами широкі можливості для інновацій та росту. Адаптація до цифрової ери та вміння ефективно використовувати нові технології стануть вирішальними факторами успіху компаній у майбутньому.

Список використаних джерел:

1. Marr B. Data Strategy: How to Profit From a World of Big Data, Analytics and Artificial Intelligence. UK: Kogan Page, 2022. 259 p.

УДК 005.511

Сидоренко Д. Р., аспірант

Київський національний університет технологій та дизайну

УПРАВЛІННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСАМИ ПІДПРИЄМСТВ У ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД: ОРІЄНТИРИ ДЛЯ ВІДНОВЛЕННЯ ТА СТІЙКОГО РОЗВИТКУ

Повоєнний період супроводжується значними викликами для економіки, оскільки наслідки війни призводять до руйнування інфраструктури, скорочення виробничих потужностей та втрати ринків збуту. Особливо важко відновлюватися підприємствам, які безпосередньо постраждали внаслідок воєнних дій: руйнування виробничих приміщень, втрати персоналу та порушення логістичних ланцюгів ставлять їх перед необхідністю шукати нові підходи до управління та адаптації в умовах нестабільності.

Для ефективного відновлення підприємствам потрібно не лише відбудовувати втрачені ресурси, але й трансформувати свої бізнес-процеси, впроваджуючи новітні технології та стратегії управління. Саме інновації, зокрема нові технології, методи виробництва та маркетингові підходи, є основними чинниками, що дозволяють компаніям здобувати конкурентні переваги. Управління бізнес-процесами в таких умовах вимагає новаторських рішень, спрямованих на прискорену адаптацію до нових економічних умов і підтримку довгострокового стійкого розвитку.

Ключовим аспектом управління бізнес-процесами в період після конфлікту є здатність підприємства до адаптації та швидкого відновлення. Зокрема концепція динамічних здібностей [2] пропонує механізм, за допомогою якого підприємства можуть швидко змінювати свої внутрішні процеси для відповіді на зовнішні виклики. Проте інноваційні рішення можуть бути не тільки результатом великих проривів, але й поступових покращень. Для підприємств, що постраждали від воєнних дій, важливо впроваджувати нові способи організації виробництва та управління, аби залишатися на ринку. У такому контексті для українських підприємств критично важливо розвивати внутрішній потенціал та будувати конкурентні переваги через постійне вдосконалення й адаптацію.

Додатково, теорія гнучкого управління надає методології, які дозволяють підприємствам оперативно змінювати стратегії і реагувати на мінливі умови ринку, за рахунок скорочення часу на розробку нових продуктів і прискорення реагування на потреби клієнтів, що особливо важливо в умовах післявоєнного відновлення, коли підприємствам необхідно швидко адаптуватися до нових економічних реалій.

Важливою практичною складовою управління бізнес-процесами є цифрова трансформація підприємств. Впровадження інформаційних технологій задля автоматизації процесів, мінімізації витрат і підвищення рівня ефективності. Наприклад, використання ERP-систем допомагає інтегрувати різні підрозділи підприємства, забезпечуючи злагоджену роботу всіх елементів бізнесу [3]. Крім того, дані, зібрані за допомогою технологій big data, дозволяють передбачати зміни на ринку, що допоможе підприємствам адаптувати свої стратегії. Успішним прикладом може бути компанія Nestle, яка під час відновлення після війни у В'єтнамі використовувала локальні ресурси та відновила свої виробничі потужності, інвестуючи в нові технології для підвищення продуктивності. Цей підхід поєднав стійке управління з модернізацією бізнес-процесів.

Одним із ключових орієнтирів для підприємств у повоєнний період є партнерство з державними та міжнародними організаціями. Важливим компонентом є створення стратегічних альянсів із міжнародними інвесторами, що дозволяє отримати доступ до нових технологій та ринків [4]. Для України, яка відновлюватиметься після військових дій, особливо важливими є міжнародні фінансові інструменти, такі як підтримка Європейського банку реконструкції та розвитку або програми Світового банку для відновлення інфраструктури.

Крім того, додатковими стратегічними аспектами виступає соціальна відповідальність, стійкий розвиток та диверсифікація діяльності. Підприємства повинні інтегрувати принципи стійкого розвитку в свої бізнес-процеси, забезпечуючи екологічність виробництва та підвищуючи соціальну відповідальність, включаючи використання відновлювальних джерел енергії, відповідальне ставлення до працівників та підтримку місцевих громад [5].

Отже, управління бізнес-процесами у повоєнний період потребує комплексного підходу, що поєднає інноваційні стратегії, гнучкість та стійкість, а також сприятиме успішному відновленню економіки та забезпеченню довгострокової стабільності.

Список використаних джерел:

1. Бондаренко С.М. Рейтингове управління конкурентоспроможністю продукції промислових підприємств (на прикладі взуттєвого виробництва) : автореф. дис. на здоб. наук. ступ. к. е. н: 08.06.01 – економіка підприємства й організація виробництва. Київ : Національний університет харчових технологій, 2002. 20 с.
2. Teece, D. J. (2018). Dynamic Capabilities and Strategic Management: Organizing for Innovation and Growth
3. Kaplan, R. S., Norton, D. P. (1996). The Balanced Scorecard: Translating Strategy into Action
4. Prahalad, C. K., Ramaswamy, V. (2004). The Future of Competition: Co-Creating Unique Value with Customers
5. Seuring, S., Müller, M. (2008). From a Literature Review to a Conceptual Framework for Sustainable Supply Chain Management

УДК 338.45: 330.32

Шевченко Я.С., аспірант
ДННУ «Академія фінансового управління»

ІНСТИТУЦІОНАЛІЗАЦІЯ РОЗВИТКУ АВІАЦІЙНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

В успішному повоєнному розвитку економіки України авіабудівна галузь повинна зайняти одне з провідних місць. Таке її положення обумовлене величезною територією країни, рівномірне засвоєння якої без авіації неможливе; наявністю основних сировинних складових виробничого процесу: алюмінієвих руд (бокситів), титанової губки, сталі; історичною конструкторською і виробничою базами всіх ключових агрегатів; системою підготовки кадрів та ін. З огляду на це державі потрібно створити відповідну інституційну систему для розвитку авіабудівної галузі на ринкових засадах конкурентності, рентабельності та інноваційності авіаційної промисловості України.

Ключову роль у формуванні інституційних засад та відбудові українського авіаційно-промислового комплексу відводиться державі. Доцільно розробити програму розвитку авіаційної промисловості, щоб одночасно здійснювати планування та просування цивільної авіаційної промисловості, військової авіаційної промисловості, індустрії авіаційних послуг та легкомоторної і безпілотної авіаційної промисловості. Реалізація такої програми сприятиме створенню прийняттого середовища, економічному масштабуванню, розширенню виробничих потужностей та створенню промисловості із високою доданою вартістю. Крім того, якщо з допомогою уряду Україні вдасться зайняти місце на Європейському ринку авіаційних перевезень, вона зможе стати ключовим логістичним центром для значної частини світової авіаційної індустрії.

Разом із тим, на прикладі західних країн виявлено, що хоча в регіоні може існувати розвинене мале та середнє виробництво, основним двигуном розвитку кластера на ранній стадії є координаційний механізм, який очолюють виробники, тобто провідна роль повинна належати саморегульним організаціям, що об'єднують інтереси переважної більшості виробників. Окремі виробники занадто малі, щоб досягти успіху в аерокосмічній галузі, а коли